

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 39836

Instytut Morski *)
Gdańsk, Polska

Kl. 22 h, 3

C09d, 3/46

Sposób wytwarzania lakieru bitumicznego

Patent trwa od dnia 28 grudnia 1956 r.

Przedmiotem wynalazku jest sposób wytwarzania lakieru bitumicznego dającego wysokowartościowe powłoki o małej właściwości spływania z powierzchni prostopadłych.

Lakier według wynalazku stosuje się do pokrywania metalu w celu zabezpieczenia przed korozją, np. do pokrywania kadłubów okrętów. Lakier wytwarzane znanymi metodami, nawet z tych samych składników, przedstawiają słabą odporność na działanie wody oraz nie chronią pokrywanych przedmiotów przed korozją. Lakier wytworzony sposobem według wynalazku nie ma wymienionych braków, tworzy błonę odporną na wodę, również morską.

Sposób według wynalazku polega na tym, że stapia się jednocześnie bitum ponaftowy, żywice fenolową modyfikowaną kalafonią i estryfikowaną gliceryną z olejem tungowym i olejem lnianym w stosunku 3,4 : 1,2 : 1,1 : 0,3. Do masy dodaje się 0,5% chlorku żelazawego jako katalizatora

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcą wynalazku jest inż. Janusz Oltuszewski.

polimeryzacji i przedmuchiwa przez nią powietrze w ciągu około 5 godzin, utrzymując temperaturę około 260°C.

Przedmuchiwanie prowadzi się do chwili uzyskania lepkości 270 sekund według Forda Ø 4 mm w 20°C roztworu w ksylenie w stosunku 1 : 1. Po ostygnięciu stop rozpuszcza się w mieszaninie 1 : 1 ksylenu i solvent-nafty i następnie uciera się go z pigmentami, np. w przypadku stosowania lakieru do wymalowań gruntowych z brązem glinowym lub ze związkami ołowiu, chromu, cynku itd. lub ze związkami żelaza do wymalowań powierzchniowych. Lakier może być również stosowany bez ucierania z pigmentem. Lakier tworzy błony o około dwukrotnie wyższej wytrzymałości na wodę i niewspółmiernie większej odporności przeciwkorozyjnej od błon utworzonych przez lakier wyprodukowany z oddzielnie zagęszczonego oleju i oddzielnie przedmuchiwanego bitumu.

Zastrzeżenie patentowe

Sposób wytwarzania lakieru bitumicznego z bitumu ponaftowego, żywic syntetycznych i olejów schnących, znamienny tym, że bitum ponaftowy stapia się z żywicą fenolową modyfikowaną ka-lafonią i estryfikowaną gliceryną, olejem tungo-wym i olejem lnianym w stosunku 3,4:1,2:1,1:0,3, do masy dodaje się chlorku żelazawego jako katalizatora procesu polimeryzacji i po podgrza-niu jej do temperatury około 260°C przepuszcza

przez nią powietrze w ciągu kilku godzin aż do osiągnięcia lepkości 270 sekund według Forda $\odot$ 4 mm w 20°C roztworu w ksylene w stosunku 1:1, po czym chłodzi się ją i rozpuszcza w mie-szaninie ksylenu i solvent-nafty i ewentualnie uciera z pigmentami.

Instytut Morski

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych